

Στέλιος Μαρίνης

Τεράστια ευθύνη του ηλεκτρονικού, κυρίως, τύπου για τους θανάτους και τις καταστροφές στη Χαλκιδική. Δεν υπερβάλλω διόλου. Η διανομή της διαφημιστικής πίτας με βάση τον αριθμό των “κλικ” στις “ενημερωτικές” ιστοσελίδες, τις έχει οδηγήσει σε απίστευτο ανταγωνισμό διασποράς πανικού. Έτσι, σαν την ιστορία με τον ψεύτη βοσκό, οι αναγγελίες για πραγματικούς κινδύνους αντιμετωπίζονται με αδιαφορία από τον κόσμο ή, το πολύ, με ένα κλαμμένο ανθρωπάκι στο φέισμπουκ.

Όσο κι αν μερικοί θα θεωρήσουν ότι τραβάω το θέμα από τα μαλλιά, και αυτό το φαινόμενο είναι συνέπεια του φιλελευθερισμού. Από τα κλικ που μετατρέπουν σε είδωλο το κάθε ατάλαντο καλλιτεχνικό σκουπίδι τύπου Sin boy, μέχρι τους γαργαλιστικούς τίτλους που υπόσχονται ότι θα δεις το μουνί μιας τηλεπερσόνας αν πατήσεις στο λινκ, από φανταστικά “ρεπορτάζ” για τις πιο απίθανες βλακείες, μέχρι την καταστροφολογία των 56 καυσώνων και των 40 πλημμυρών που μέχρι στιγμής έπρεπε να έχουν πλήξει τη χώρα, είναι η άλλη όψη της οικονομικής φούσκας του χρηματιστηριακού τοπίου που έχει καταπιεί την παραγωγή. Το νέο δόγμα του φιλελευθερισμού είναι: “Ποιος την χέζει την πραγματικότητα, όταν ο κοπανιστός αέρας φτιάχνει περιουσίες!”

Κι εσύ, λαέ βασανισμένε, δίνε την ψήφο σου στην πολιτική των γυάλινων χαντρών προς τους ιθαγενείς κι όταν καταλάβεις ότι μόνο η επανάσταση μπορεί να σε σώσει, πάτα κλικ. Πού ξέρεις, μπορεί και να πιάσει...